

Astăzi, Duminică, 6 Iulie, 2025
Sf. Cuv. Sisoe cel Mare
Sf. Mc. Lucia din Roma
Sf. Mc. Marius, soția sa, Marta,
și fiii lor, Audifaciu și Avacum
Duminica a IV-a după Rusalii

Romani 6

¹⁸ și, izbăvindu-vă de păcat, ați devenit robi ai dreptății.

¹⁹ – Vorbesc omenește¹, având în

¹ = În termeni și prin comparații omenești.

vedere slăbiciunea trupului vostru²
–. Că așa cum măduarele voas-

² Literal: slăbiciunea cărnii voastre. Limitele de înțelegere impuse de condiția umană. Limbajul teologic al lui Pavel putea să fie mult mai elevat și mai abstract, dar el înțelege să fie concesiv față de cititorii săi.

tre vi le-ați făcut roabe necurăției și fărădelegii spre fărădelege, tot astfel faceți-le acum – mădularele voastre – roabe dreptății spre sfințire.

²⁰ Căci la vremea când erați robi ai păcatului, liberi erați dinspre partea dreptății³.

²¹ Ca urmare, ce roadă aveți atunci?: roade de care acum vă rușinați; pentru că sfârșitul acelora este moartea.

²² Dar acum, eliberați fiind de păcat și robi făcându-vă lui Dumnezeu, aveți roada voastră spre sfințire, iar sfârșitul, viața veșnică.

²³ Pentru că plata păcatului este moartea, dar harul lui Dumnezeu este viața veșnică întru Hristos Iisus, Domnul nostru.

Matei 8

⁵ Pe când intra în Capernaum s'a apropiat de El un sutaș, rugându-L

⁶ și zicând: „Doamne, servul meu zace slăbănog în casă, cumplit chinuindu-se”.

⁷ Și Iisus i-a zis: „Voi veni și-l voi vindeca”.

⁸ Dar sutașul, răspunzând, I-a zis: „Doamne, nu sunt vrednic să intri

sub acoperișul meu, ci zi numai cu cuvântul și servul meu se va tămădui.

⁹ Că și eu sunt om sub stăpânirea altora și am sub mine ostași și-i spun unuia: Du-te! și se duce; și altuia: Vino! și vine; și robului meu: Fă asta! și face”.

¹⁰ Auzind acestea, Iisus S'a minunat și a zis celor ce veneau după El: „Adevăr vă grăiesc, nici în Israel, n'am aflat atâta credință!

¹¹ Și vă spun Eu vouă că mulți de la răsărit și de la apus vor veni și vor șede la masă cu Avraam, cu Isaac și cu Iacob în împărăția cerurilor,

¹² iar fiii împărăției vor fi aruncați în întunericul cel mai din afară; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților⁴”.

¹³ Și i-a zis Iisus sutașului: „Du-te, să-ți fie după cum ai crezut!” Și s'a însănoșit servul său în ceasul acela.⁵

⁴ Avertisment dat Iudeilor, care se socoteau moștenitorii exclusivi ai făgăduinței date de Dumnezeu lui Avraam, dar care, refuzând să primească lumina Evangheliei, urmează să fie aruncați în întunericul „cel mai din afară”, adică veșnic, desăvârșit, de nepătruns, unde sufletul e complet singur, în imposibilitatea comunicării cu alte suflete.

⁵ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Ana-

³ Vezi versetul 16.

Tâlcuire

Ce credință avea suta-
șul! L-a uimit chiar
și pe Domnul. Ea
stă în aceea că
L-a mărturisit pe
Domnul ca Dum-
nezeu al tuturor,
Stăpân Atotputernic

al tuturor celor ce sunt; de aceea
L-a și rugat: „Zi numai un cuvânt
și se va vindeca sluga mea. Cred
că toate sunt supuse Ție și ascultă
de porunca Ta”. Această credință
o cere Domnul de la toți ceilalți;
această credință o cere și de la noi.
Cel ce are asemenea credință nu
duce lipsă de nimic și orice ar cere
primește. Așa a făgăduit Domnul
însuși. O, de-am avea și noi măcar
o urmă a acestei credințe! Dar și
aceasta e un dar, iar darul acesta
trebuie cerut, și cerut cu credin-
ță. Să-l cerem, dar, cel puțin cu
simțământul că avem nevoie de
el; să-l cerem cu stăruință, fără
să cruțăm osteneala, ajutându-l
totodată să se înfiripe în noi, prin
cugetări potrivite și în primul rând
prin supunerea față de poruncile
lui Dumnezeu.⁶

nia

⁶ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri
din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi
din an.*